

"Sefahet ehlini ve dalâlete düşenleri o cihetle, akli başında olanlarını kurtarıyor." cümlesini izah eder misiniz?

"Kur'ân-ı Hakîmin sırr-ı i'câzıyla hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur, bu dünyada bir mânevî cehennemi dalâlette gösterdiği gibi, imanda dahi bu dünyada mânevî bir cennet bulunduğunu ispat ediyor. Ve günahların ve fenalıkların ve haram lezzetlerin içinde mânevî elîm elemleri gösterip, hasenat ve güzel hasletlerde ve hakaik-i Şeriatın amelinde cennet lezaizi gibi mânevî lezzetler bulunduğunu ispat ediyor. Sefahet ehlini ve dalâlete düşenleri o cihetle, akli başında olanlarını kurtarıyor."(1)

Risale-i Nur, Kur'an'dan aldığı ilham ve feyiz ile haram ve gûnahta gidenleri kuvvetli ve etkili imani nasihatler ile ayıltıp meşru ve helal daireye çekiyor. Bunu yaparken haram ve helallerin dünyevi neticelerini göstererek yapıyor.

Zira bu asırda maddecilik ön plana çıktığı için, insanlar ancak dünya hayatındaki zarar ve faydalardan etkileniyorlar. Üstadımız da bu gerçeğe uygun olarak, bu dünyada bir manevî cehennemi dalâlette gösterdiği gibi, imanda dahi bu dünyada manevî bir cennet bulunduğunu ispat ederek insanları etkilemeye çalışıyor.

Her dalalet ve sefahatte gidene ayıltmak ve hakka çevirmek de kolay ve mümkün değildir. Üstadımızın **"akli başında olanlar"** ifadesi de bu gerçeği dile getiriyor. İnsan kendi irade ve gayreti ile meseleye sarılmaz ise hariçten ıslah mümkün olmaz.

(1) bk. [Şualar, On Beşinci Şua.](#)